Anul al 61-lea
8 Pagini

EXEMPLARUL 10 LEI
Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 190 Miercuri 12 Iulie 1944
8 Pagini

ABONAMENTE
UNIVERSUL
PROVINCIA:
Lei 700 pe 3 luni
Lei 1300 pe 6 luni
Lei 2500 pe 12 luni
CAPITALA:
Lei 800 3 luni
Lei 1400 6 luni
Lei 2600 12 luni
AUTORITĂŢI
Lei 3500 pe an

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

ABONAMENTE
U. LITERAR
6 luni 450 lei
12 luni 800 lei
U. COPIILOR 6 l. 460 lei-12 l. 900, RADIO U. 6 l. 600 lei-12 l. 1000, Z. ŞTIINTELOR 6 l. 600-12 l. 1000 lei VESELIA 6 l. 450-12 l. 800 lei, TR. A. UFLET 6 l. 520-12 l. 600 lei

DIRECTOR
ŞI ADMINISTRATOR DELEGAT
ŞTELIAN POPESCU

BIBLIOTECA CENTRALA „ASOCIAŢIUNII" SIBIIU

APĂRAREA RECOLTELOR

Autorităţile au publicat în diferite rânduri sfaturi şi îndemnuri, cum să procedeze agricultorii, pentru apărarea recoltelor, în eventuale cazuri de incendii, provocate de bombardamentele aeriene.

Sfaturile acestea trebuesc luate serios în seamă, fiindcă nerespectarea lor ar putea duce în unele părţi ale ţării la consecinţe grave, în ce priveşte asigurarea hranei populaţiei şi armatei.

Războiul luând forme din ce în ce mai distrugătoare, nu numai pentru vieţile omeneşti, ameninţate de primejdia bombelor ucigătoare, ci şi pentru avutul cetăţenilor şi al ţării, suntem datori să luăm măsuri de siguranţă spre a apăra şi pune la adăpost şi bunurile care ne aparţin.

In acest scop s'a dat în seama unui comitet, format din primarul comunei, agentul agricol, un proprietar agricol cu vază, delegaţi ai ministerului agriculturii acolo unde sunt şcoli agricole şi staţii de experimentare, având ca secretar pe notarul comunei, organizarea măsurilor pentru prevenirea şi combaterea incendiilor la holde, arii şi păduri.

Primarul, ca şef al apărării pasive în localitatea pe care o conduce, are răspunderea aplicării cu stricteţe a măsurilor pe care autorităţile superioare le-au făcut cunoscut atât pe cale oficială, cât şi prin presă.

Infiinţarea echipelor de supraveghere a holdelor, amenajarea albiilor şi malurilor râurilor şi lacurilor, spre a avea apă la îndemână pentru stingerea incendiilor, stabilirea ariilor la o distanţă de 200—250 m. una de alta şi la depărtare de sat de cel puţin 1 km., întoarcerea miriştilor dintre clăi pentruca să nu se poată întinde incendiul, treeratul imediat al recoltelor secerate, îndepărtarea paielor din jurul maşinilor de treerat, cum şi alte măsuri anunţate de autorităţi, ce trebue să se ia în jurul ariilor, sunt menite să prevină eventualele incendii, cari s'ar putea întâmpla.

Desigur, că primarul, împreună cu organele locale, pe lângă măsurile cu caracter general, poate găsi şi alte mijloace, pe care le oferă situaţia geografică a terenului, pentruca într'adevăr să combată cu succes începuturile de incendiu. Depinde însă de vigilenţa administraţiei comunale şi a organelor agricole pentru ca aplicarea acestor măsuri de apărare şi de conservare a recoltelor să se facă fără întârziere.

Orice măsură în această materie trebue luată din vreme, după un plan bine stabilit, pentruca să folosească şi să ducă la rezultatul urmărit.

Agricultorii vor înţelege desigur necesitatea acestor dispoziţii, fiind vorba de cruţarea propriului lor avut, şi vor da tot concursul comitetelor însărcinate cu aplicarea măsurilor pentru prevenirea şi combaterea incendiilor la holde şi arii.

EXERCIŢII DE TRAGERE ALE ARTILERIEI ANTIAERIENE

Se aduce la cunoştinţă populaţiei că în zilele de 11, 12, 13, 14 şi 15 Iulie 1944, între orele 14—19,30, vor avea loc exerciţii de tragere ale artileriei antiaeriene în jurul Capitalei.

DESCOPERIREA UNUI MEDIC GERMAN

Berlin, 10 (Rador). — După cum comunică medicul savant german dr. Voit, s'a reuşit a se determina agentul patologic al aşa zisei „febre papatasi". Aceasta este adesea confundată cu paludismul, însă cum durata „febrei papatasi" este în general foarte scurtă, un diagnostic definitiv nu se poate face decât la sfârşitul boalei. Durata perioadei de incubaţie pentru această febră este dela 3—7 zile, ea fiindu-se în mod subit şi manifestându-se prin puternice dureri de cap, pete roşii pe conjunctivă şi umflarea feţii. La aceasta se adaugă o mare lipsă de poftă de mâncare şi dureri în membre şi în muşchi.

De curând s'a stabilit că agentul „febrei papatasi" este un virus care circulă în sânge în primele 24 de ore ale boalei. El este transmis prin înţepătura muştei de nisip „phlebotoma papatasi" care trăeşte în ţările mediteranene, pe malurile Mării Negre, etc. In aceste regiuni deci se manifestează această boală.

TEATRUL DE RĂZBOIU DIN FRANŢA

ORAŞUL CAEN

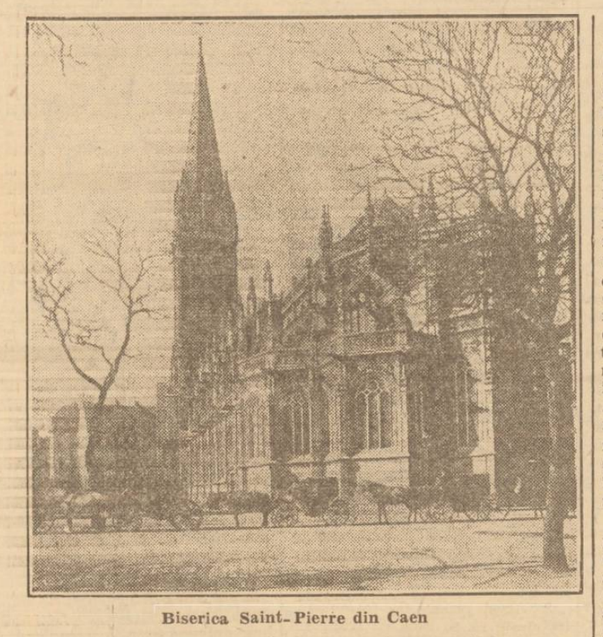

Biserica Saint-Pierre din Caen

Ce poate să mai fi rămas astăzi din frumosul Caen, oraş cu monumente de o artă desăvârşită, al doilea oraş-muzeu al Normandiei după Rouen? Fotografia ruinelor oraşului publicată acum câteva zile în „Universul" m'a umplut de groază. Numai năruituri, grămezi de moloz, grinzi şi scânduri asvârlite la picioarele zidurilor cari aparţinuseră, mai eri alaltăieri, unor monumente măreţe, astăzi decapitate sau prăbuşite în întregime iată ce ni se înfăţişează acum ochilor ca o viziune apocaliptică.

Am mai pomenit în treacăt, într'un articol de mai'nainte câte ceva despre frumuseţea monumentelor din Caen. Revin astăzi cu mai multe amănunte.

Oraşul Caen, capitala departamentului Calvados nu e aşa de vechiu ca Rouen sau ca alte localităţi din Normandia, căci a fost întemeiat abia în evul-mediu, în veacul al XI-lea. Wilhelm Bastardul, ducele Normandiei, numit mai târziu Wilhelm Cuceritorul, după ce şi-a întins dominaţia asupra Angliei îşi alese reşedinţa în acest oraş, după ce-şi construi castelul şi puse să se ridice cele două abaţii de cari voiu vorbi mai jos.

Caen păstrează din trecut atâtea monumente religioase şi civile, încât mi-ar trebui mai multe articole, dacă aş voi să le citez pe toate. Mă mărginesc deci să pomenesc numai câteva din ele.

Biserica La Trinité, numită şi l'Abbaye-aux-Dames, a fost clădită pe la 1059 de regina Matilda, soţia lui Wilhelm Cuceritorul, în timp ce acesta construia biserica Saint-Etienne, numită şi l'Abbaye-aux-Hommes. Aceste biserici s'au clădit ca ispăşire pentru faptul că Wilhelm o luase în căsătorie pe Matilda de Flandra, cu care, după canoane, nu-i era permis să se căsătorească. Papa Leon al X-lea se îndupleca să le ierte păcatul, cu condiţia să înalţe fiecare câte o mănăstire (abaţie). Biserica La Trinité, sfinţită în 1066, destinată călugăriţelor benedictine, e o măreaţă clădire în stil roman, cu două turnuri pătrate în faţă şi unul în spate'e ei. Aci se poate vedea mormântul reginei Matilda (moartă în 1083), mormânt modest, stricat în 1562 şi dărâmat aproape în întregime în 1793, în timpul Revoluţiei franceze, dar restaurat în 1819.

Biserica Saint-Etienne, începută pe la 1063 şi sfinţită în 1077, e un monument vast în stil roman, de şcoală normandă, dar cu bolţi ogivale, adăugate în sec. al XII-lea. Are două turnuri frumoase deasupra cărora s'a ridicat, în sec. al XIII-lea, câte o „flèche" (vârf ascuţit) până la o înălţime de 67 de metri. Pe o lespede din faţa altarului principal se arată locul unde a fost mormântul lui Wilhelm Cuceritorul, profanat în 1562 de calvinişti.

Biserica Saint-Pierre deşi din epoci diferite, e un frumos monument gotic, început în sec. al XIII-lea. Măreţul turn, înalt de 75 de m., care datează din sec. al XIV-lea se termină printr'o „flèche" de piatră ajurată, înconjurată de opt turnuleţe mici. Pe strada unde se înalţă biserica se vede casa în care s'a

(Continuare în pag. 2-a)

LUPTELE DE PE FRONTUL DE RĂSĂRIT

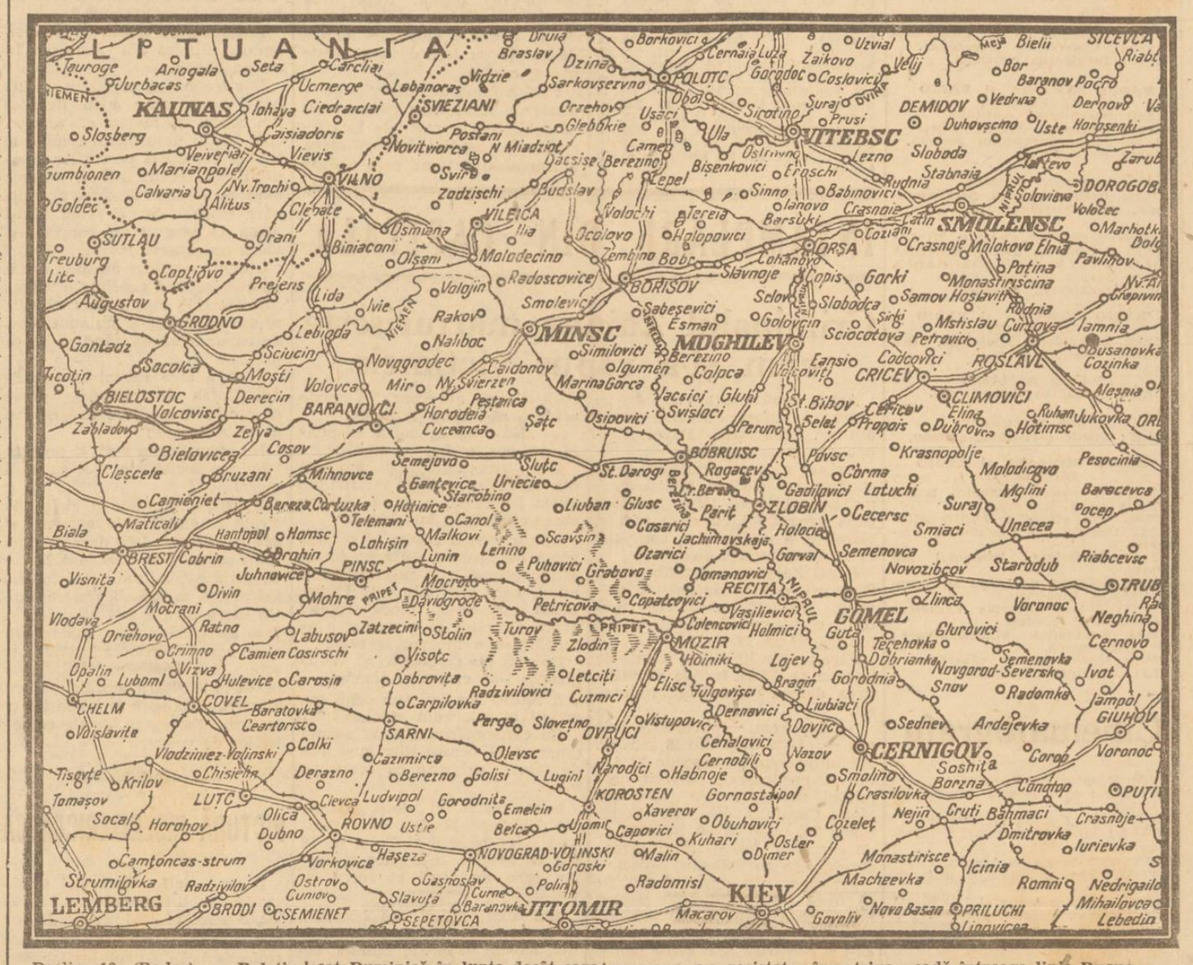

Berlin, 10 (Rador). — **Relativ la luptele de pe frontul din răsărit se dau următoarele precizări:**

După grava înfrângere suferită în ajun de sovietici, în cursul încercărilor lor de străpungere în stil mare la vest de Kovel, Sovietele nu au mai putut să continue Duminică atacurile lor decât cu forţe restrânse. Din nou sovieticii au fost respinşi cu grele pierderi în faţa poziţiilor germane, unde au pierdut alte 37 care de luptă.

Violente lupte s'au dat la vest de Baranovici, pe Szczara şi pe Niemen, în cursul cărora repetatele încercări făcute de sovietici de a ajunge pe flancuri şi în spatele forţelor germane de siguranţă au fost anihilate în mod energic.

La Vilna, garnizoana germană s'a retras spre centrul oraşului şi a respins în lupte puternice de stradă şi dela casă la casă puternice atacuri, date de importante forţe sovietice.

Pierderile sângeroase ale formaţiilor sovietice de infanterie ua fost atât de mari încât comandamentul sovietic nu a aruncat Duminică în lupte decât care blindate, dintre care 30 au fost distruse, în majoritate în lupte dela mică apropiere, în ultimele 48 de ore.

La nord-vest de Poleţk, sovieticii au reluat Duminică, cu mai multe divizii proaspete de infanterie, atacurile lor împotriva poziţiei germane. Cu toată enorma presiune a inamicului, liniile germane au rezistat împotriva atacului dat de masele inamice. Majoritatea atacurilor sovietice s'au prăbuşit mai înainte de a fi ajuns la poziţiile germane, iar celelalte au fost zădărnicite prin lupte corp la corp şi la baionetă. Sovietele au pierdut cu acest prilej mai multe sute de prizonieri, în afară de numeroşi morţi.

Activitatea aviaţiei germane

Berlin, 10 (Rador). — **Corespondentul aerian de pe frontul de răsărit al Biroului internaţional de informaţii anunţă Luni dimineaţa, după cum semnalează agenţia D. N. B., următoarele:**

Avioane germane de luptă de tip greu au dat în noaptea de Duminică spre Luni puternice atacuri împotriva gărilor de aprovizionare sovietice Korosten şi Olevsk.

Avioanele germane s'au îndreptat împotriva obiectivelor lor în mai multe grupuri, atacând simultan. Numeroase bombe luminoase au fost aruncate asupra celor două gări.

Prin lansarea unui mare număr de bombe explosive şi incendiare au fost lovite instalaţiile celor două gări de aprovizionare. La Olevsk s'au produs foarte puternice explozii, cum şi un incendiu la un depozit de carburanţi, care a fost aruncat în aer şi s'a extins cu mare rapiditate, astfel încât aviatorii germani de luptă, care atacau cu ultimul val, numai cu greu au putut să repereze, din cauza fumului, obiectivele ce le fusese indicate. La plecare, formaţiile germane au putut să observe numeroase explozii.

Totodată escadre germane de luptă au obţinut succese, tot în noaptea de Duminică spre Luni şi împotriva altor gări sovietice de pe frontul de răsărit. Astfel au fost atacate cu numeroase bombe explosive şi incendiare gara Smerinca dela frontiera de nord a Transnistriei şi gara de triaj Rovno din Ucraina. Şi aici au fost observate incendii şi explozii în mijlocul trenurilor de transport, aflate în gări, precum şi la diferite depozite. Aceste incendii şi explozii confirmă bunele rezultate dobândite de aceste atacuri.

In cursul luptelor aeriene, care s'au dat la lumina lunei deasupra Careliei, aviatorii germani de vânătoare au doborît 9 avioane sovietice, fără a suferi vreo pierdere.

LÂNGĂ KOVEL

Berlin, 10 (Rador). — **Pe frontul din răsărit, în apropiere de Kovel, atacurile sovieticilor au slăbit simţitor în intensitate în cursul zilei de Duminică, după impresionantul succes dobândit în ajun de trupele germane.**

Noile încercări de străpungere ale Sovietelor au fost toate sdrobite mai înainte de a ajunge la liniile germane, graţie focului defensiv al armelor germane.

LUPTE IN CENTRUL ORAŞULUI VILNA

Berlin, 10 (Rador). — **Se dau următoarele amănunte cu privire la luptele depe frontul de răsărit:**

In centrul evenimentelor de Duminică depe frontul de răsărit a fost marea bătălie defensivă pe care ganizoana germană din Vilna a susţinut-o împotriva formaţiilor bolşevice ce au pătruns în oraş.

Dată fiind desvoltarea luptelor din ziua precedentă, comandantul german şi-a retras forţele de apărare în centrul propriu zis al oraşului.

El şi-a menţinut aci, în linii scurtate, puternice poziţii defensive. In zona din faţa lor, protecţia era făcută de mine şi de baraje de stradă.

Incă din seara zilei precedente, mai multe formaţii de infanterie sovietică care au atacat noulle linii germane, s'au ales cu mari pierderi sângeroase, astfel încât comandamentul sovietic a efectuat marele atac de Duminică îndeosebi cu unităţi de tancuri, care au asaltat pe apărătorii germani din inima oraşului, venind dinspre nord şi nord-vest.

In lupte violente, garniozana germană a putut rezista pe deplin împotriva tuturor atacurilor şi pricinui bolşevicilor din nou pierderi grele.

Numărul total de 30 tancuri, ce au fost nimicite în aceste lupte, capătă deplina lor importanţă dacă se ia în considerare faptul că în luptele de stradă nu se pot desvolta fronturi de atac mai mari şi că majoritatea acestor tancuri au fost făcute nevătămătoare prin mijloace de luptă apropiată.

Tocmai acest fapt vorbeşte despre neclintitul spirit de luptă al unei trupe care de mai multe săptămâni se află în foarte grele lupte de apărare şi de repliere.

Cel de al doilea eveniment însemnat a fost deplinul succes defensiv pe care forţele germane l-au realizat la nord-vest de Polozk în faţa marelui atac bolşevic, efectuat cu numeroase formaţiuni proaspete de infanterie şi tancuri.

După pierderile simţitoare pe care sovieticii le-au suferit aci în cursul zilelor precedente, conducerea sovietică a concentrat în regiunea Polozk opt divizii de infanterie proaspete şi trei brigăzi de tancuri, cu misiunea de a exercita o presiune asupra sistemului de apărare germane şi de a înainta în general înspre nord-vest spre a face astfel să cadă întreaga linie Duena.

In lupte înverşunate, majoritatea atacurilor sovietice au fost sdrobite sângeros în faţa poziţiilor germane.

Numai într'un singur loc, unde bolşevicii reuşiseră să facă o breşă pe un front îngust, s'a ajuns la lupte corp la corp cu arma albă, în cursul cărora au respins pe bolşevici pe bazele lor de plecare.

Un grup de luptă sovietic mai mare a fost cu acest prilej încercuit şi nimicit. S'au luat mai multe sute de prizonieri şi s'au capturat numeroase cantităţi de provizii.

A început seceratul grâului.

Pentru a apăra recolta de eventuale incendii, provocate de atacuri aeriene, plugarii trebue să aşeze snopii în glugi sau clăi mici, şi să are cu plugul de îndată printre ele. Este interzis să se strângă snopii în clăi mari, care pot fi aprinse uşor prin bombe incendiare, sau plăci ori sârme cu fosfor.

COMANDAMENTUL DE CĂPETENIE AL ARMATEI

COMUNICAT

ASUPRA OPERAŢIUNILOR DIN ZIUA DE 10 IULIE 1944

Pe Nistrul inferior şi în Basarabia de mijloc niciun eveniment important.

In Moldova — la Nord de Iaşi — trupele române şi germane au cucerit o înălţime importantă.

PROGRESUL IN SLUJBA OMENIRII SAU IMPOTRIVA EI?

de GABRIEL TEPELEA

Suntem în plin război. Datele ştiinţei servesc ca punct de plecare al distrugerilor. Maşina, invenţia, s'a ridicat împotriva omuiui, împotriva inventatorului.

O speranţă mângâia de veacuri încrâncenările dintre oameni: că odată pornită lumea pe calea progresului, nu vor mai exista ciocniri între popoare; că instinctele distrugerii vor fi abolite, sau că cel puţin mijloacele de luptă vor fi umanizate de cultură şi progres.

Lumea se întreabă dacă progresul, progresul ştiinţelor şi artelor a servit cu ceva pentru crearea unei alte atmosfere morale. Se pune deci aceeaşi problemă a raporturilor dintre cultură şi virtuţile cetăţeneşti şi umane, care a fost desbătută la orice moment de răscruce al istoriei.

Problema nu este deci nouă.

In 1521, Cornelius Agrippa publicase „De la vanité et de l'incertitude des sciences", ca în urmă, Giraldi, Charron, Montaigne şi Rousseau să abordeze aceeaşi temă.

Intrebarea este: progresul ştiinţelor şi al artelor aduce cu sine o îmbunătăţire a moravurilor popoarelor sau nu? In caz afirmativ, natural, ştiinţele şi artele trebuiesc cultivate şi încurajate. Dacă însă ştiinţele şi artele în loc să dea o mână de ajutor indirectă organizaţiei de stat nu fac decât să propage un rafinament dăunător virtuţilor cetăţeneşti, ele trebuiesc ocolite, înăbuşite. Statul, în fond, are nevoie de **cetăţeni**, adică de oameni cari să-şi facă datoria şi nu de agenţi ai destrămării.

Montaigne în „Essais"-urile sale, combătând pedantismul Renaşterii, supraîncărcat de formule şi erudiţie, recomandă: „plûtot une texte bien faite, qu'une tête bien pleine", adică „mai bine un cap bine construit decât un cap prea încărcat". E în răspunsul acesta o apropiere de natură, o îndepărtare de vanitatea „savantlâcurilor". Montaigne vrea ca viitorul cetăţean să fie crescut în contact cu „marea carte a lumii", să-şi formeze o părere proprie despre lume şi despre viaţă. Principalul este deci ei, formarea de oameni sinceri şi virtuoşi, nu de oameni vanitoşi, cu capul plin de formule.

Căutând să răspundă la această întrebare în cartea „Le retablissment des sciences et des arts a-t-il contribué à épurer ou à corrompre les mœurs", Rousseau ia o poziţie categorică împotriva progresului ştiinţelor şi artelor.

„Inainte că arta să fi fasonat manierele noastre şi să fie pus la dispoziţia pasiunilor noastre un limbaj adecvat, obiceiurile noastre erau rustice dar naturale — scrie autorul lui Émile. Oamenii se puteau interpătrunde şi cunoaşte foarte uşor. Astăzi nu mai îndrăzneşti să pari ceeace eşti, veşnic politeţa cere ceva, buna creştere ordonă...

Sufletele s'au corupt pe măsură ce ştiinţele şi artele au progresat, conchide Rousseau. Exemple găseşte scriitorul francez, suficiente, din istorie. Astfel, Egiptul, Grecia, Roma, Constantinopolul, popoare pline de eroi odinioară, în urma moliciunii adusă de ştiinţe şi de arte au fost subjugate de alte popoare mai inculte, barbare chiar, dar pline de virtuţi cetăţeneşti.

Insăşi originea ştiinţelor şi artelor arată influenţa ce o vor exercita. Toate ştiinţele şi artele, după Rousseau, îşi au originea în viciile omeneşti.

Astfel astronomia s'a născut din superstiţie; elocvenţa din ambiţie, din ură, din linguşire; geometria din avariţie; fizica dintr'o vană curiozitate, iar morala însăşi din orgoliul omenesc. Ştiinţele şi artele s'au născut din trândăveală şi trăiesc în trândăveală. Or, societatea are nevoie de oameni utili. Scriitorii nu numai că sunt nişte trândavi, spune Rousseau, dar sunt încă dăunători virtuţilor, religiei. Ei trăesc din paradoxe şi ciudăţenii propagând moleşeala şi luxul.

In afară de aceasta, ştiinţele şi artele sunt dăunătoare **calităţilor războinice** şi **morale**. Studiul lor

(Continuare în pag. 2-a)

PLĂCILE INCENDIARE

Plăcile incendiare sunt făcute din bucăţi de celuloid de diferite mărimi (aproximativ 5 cm. lăţime pe 5-6 cm. lungime) având prevăzut la mijlocul plăcii un grăunte de fosfor, acoperit cu o pânză sau chiar cu celuloid.

Ele se transportă în avion, în recipiente cu apă, pentru a fi păstrate mereu umede. Când sunt aruncate, aceste plăci se usucă din cauza atmosferei calde din timpul verii şi iau foc, arzând cu flacără vie, aprinzând tot ce se află în jur (paie, ierburi uscate, grâne, scânduri, pomi etc.).

Stingerea plăcilor incendiare se face prin stropirea cu apă, ca şi la bombele electron, sau prin acoperirea şi înăbuşirea lor cu nisip sau pământ mărunt.

Cele neaprinse încă, se culeg în găleţi cu apă, cu ajutorul unui cleşte de fier sau de lemn, şi apoi se îngroapă în pământ.

Ele nu trebuesc atinse cu mâna, deoarece pot să se aprindă şi să producă arsuri şi răniri.

PROBLEMELE SUNT ACELEAŞI...

de VINTILĂ PANTAZOPOL

Socialul preocupă din ce în ce mai mult. Popoarele, încleştate în cea mai formidabilă luptă, care a depăşit de mult omenescul, găsesc în vălmăşagul preocupărilor războinice, clipe de răgaz hărăzite viitorului.

Pentrucă, orice s'ar spune, războiul actual, cel puţin pentru unele State din Europa, înseamnă şi supremaţia concepţiilor sociale.

Germania naţional-socialistă îşi apără concepţia ei, cum în aceeaşi măsură Rusia sovietică înţelege să lupte pentru impunerea conceptului ei de viaţă.

Nu-i vorba numai de cuceriri teritoriale, ci în foarte largă măsură de cuceriri ideologice...

Este acesta un adevăr care nu scapă nimănui, un adevăr care curentează omenirea.

Anglia, America, neamenințate direct de comunism, îşi dau seama totuşi de acest caracter social al războiului şi se tem, pe bună dreptate, deşi îşi ascund, cu oarecare nedibăcie, temerile.

Ideile nu cunosc zăgazuri, însă sunt purtate pe aripi de vânt şi răzbesc mările şi munţii!

Nu vă întrebaţi dece, şi în Anglia şi în America, problemele sociale sunt în continuă frământare, teoreticienii scotocesc şi lansează formule noui de viaţă viitoare?

Dece profesorul Beveridge concepe planul său de vaste proporţii, de ce Roosewelt caută şi el cheia fericirii viitoare a muncitorilor?

Pentrucă se simte ceva în aer, pluteşte, ca un duh nevăzut teama prefacerilor viitoare şi pentrucă toţi ar dori să găsească ei, formula cea mai apropiată de adevăr. Oricât n'ar spune-o, se tem de vântul pornit din Răsărit...

Recitesc planul Beveridge, plan — cum spuneam — de vaste proporţii ideologice, dar care la sfârşitul sfârşitului, îţi dai seama, nu revoluţionează prea mult concepţiile de până acum.

De veacuri omenirea se sbate în căutarea fericirii, de veacuri unele clase sociale se sbat în mizerie şi de veacuri se caută remediul.

S'au frământat gânditorii mii de ani în căutarea nivelării diferenţelor de clasă; şi tot atât a dat de gândit inegalitatea dintre oameni.

Nu suntem nimeni deopotrivă de înzestraţi, ne naştem cu inteligenţa noastră, cu personalitatea şi cu norocul nostru...

Nu s'a putut încă găsi formula egalizării — nici regimul comunist n'are pretenţia aceasta, şi acolo sunt unii care trăesc mai bine decât alţii — şi nici nu se va găsi.

Omenirii i se pun aceleaşi probleme de totdeauna.

Gânditorii de astăzi nu fac decât, răscolind trecutul, să-l reactualizeze, pentrucă problema de acum şi de altădată nu este decât una: *mizeria* şi înlăturarea ei.

O gamă de alte probleme succede, ca o consecinţă logică: prăpastia dintre capital şi muncă, repunerea muncii în fireştile ei drepturi, asigurarea celui mai ridicat standard de viaţă, înlăturarea riscurilor şi protecţia declinului profesional, toate probleme vechi, izvorite din năzuinţa către fericire.

Frământările de acum, unele sincere, altele mai puţin, sunt izvorîte toate din teama aceasta de necunoscut şi au acelaş ţel de totdeauna: să găsească mijloacele rezolvării acelor probleme.

Probleme vechi, formule noui, iată ce caută omenirea în clipa de faţă.

Vor fi găsite aceste formule şi se vor apropia de adevăr?

Cine ştie?

REGELE SIMEON AL BULGARIEI A TERMINAT ANUL ŞCOLAR

Sofia, 10 (Rador). — Agenţia Telegrafică Bulgară transmite următoarele:

Majestatea Sa Regele Simeon al II-lea a terminat, cu menţiunea „excelent", anul şcolar trecând în clasa II-a a şcolii primare „Neofit Rilsky". Examenul a avut loc în prezenţa Majestăţii Sale Regina mamă şi a suitei Sale, precum şi în cea a tutorilor şi profesorilor Săi.

In aceiaşi zi a avut loc examenul Augustei Sale Surori, Alteţa Sa Regală Principesa Maria Louisa, care urmează cursurile progimnaziului „Denkoglu". Principesa Maria Louisa a trecut în clasa II-a a sus zisului pro-gimnaziu, cu menţiunea „excelent".

Sofia, 10 (Rador). — Agenţia Telegrafică Bulgară transmite:

In urma dorinţei exprimate de preşedintele de consiliu, d. Bagriapoff, ca membrii guvernului să fie prezentaţi Majestăţii Sale Regelui, Regele Simeon al II-lea a invitat la un ceai pe membrii guvernului.

Cu acest prilej, miniştrii au fost prezentaţi M. S. Regelui, Majestăţii Sale Reginei şi Alteţei Sale Regale Principesa Maria Louisa.

In urma trecerii în mod strălucit a examenelor, au fost date în dar Alteţii Sale Regale Maria Louisa o considerabilă colecţie de cărţi scrise de autori bulgari, precum şi alte daruri.